

РЕШЕНИЕ

№ 276

гр. Варна, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Дарина Ст. Маркова

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Анета Н. Братанова Въззивно търговско дело
№ 20223001000700 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл. 258 и следв. ГПК.

Образувано е по подадени въззивни жалби срещу Решение 260053/23.06.2022 год., постановено по т.д.№ 1593/2019 год. по описа на ВОС, както следва:

1. Въззивна жалба от Д. А. Д., чрез адв. Б.Ж. и Ст.З. от АК – Варна, против решението в частта, в която са **ОТХВЪРЛЕНИ** предявените от страната искове за обяване недействителността, по отношение на кредиторите на несъстоятелността на длъжника „Агробулс“ ООД, (н), на последващата сделка, по силата на която «НАЧАЛО 2019» ЕООД, (предходно наименование „Полигрейн“ ЕООД) ЕИК 201185454, със седалище и адрес на управление с. Б.а, общ. Вълчи дол, обл. Варна, е продало на «ПОЛИГРЕЙН БГ» ЕООД, ЕИК 204623477, със седалище и адрес на управление гр. Аврен, обл. Варна, ул. «Кирил и Методий», № 13, Трактор „John Deere“, модел 9630Т, рама № RW9630T902436, рег. № В 06736, за сумата 4000.00 лв., обективизирана в Договор за покупко-продажба на земеделска и горска техника, рег. № 13876/15.12.2017 г., на Нотариус № 147, с район на действие районът на ВРС, чл. 647, ал. 1, т. 2, в условията на евентуалност чл. 647, ал. 1, 3 ТЗ, в

условията на евентуалност чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ и за осъждането на «ПОЛИГРЕЙН БГ» ЕООД, ЕИК 204623477, със седалище и адрес на управление гр. Аврен, обл. Варна, ул. «Кирил и 1 Методий», № 13 да върне в масата на несъстоятелността придобитата по силата на недействителната сделка, движима вещ - Трактор „John Deere“, модел 9630Т, рама № RW9630Т902436, рег. № В 06736, чл. 55, ал. 1, т. 3, вр. чл. 649, ал. 2 ТЗ.

В предявената въззивна жалба се излагат доводи за неправилност на постановения съдебен акт. Претендира се уважаване на предявените искиове, ведно с присъждане на съдебни и деловодни разноски.

Основателността на предявената въззивна жалба се оспорва в писмен отговор на „Полигрейн“ БГ ЕООД.

2. Въззивна жалба от „Агробулс“ ООД /в несъстоятелност/, представлявано от управителя Иванка Вълкова Тотева против решението в частта, в която е ОБЯВЕНА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНА по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „АГРОБУЛС“ ООД, ЕИК 148065471, (н), сделката, сключена между „АГРОБУЛС“ ООД (н), ЕИК 148065471, със седалище и адрес на управление гр. Аврен, обл. Варна, ул. «Тодор Ноев», № 29, «НАЧАЛО 2019» ЕООД, (предходно наименование „Полигрейн“ ЕООД) ЕИК 201185454, със седалище и адрес на управление с. Б.а, общ. Вълчи дол, обл. Варна, представлявано от И. Т. и «ОТП ЛИЗИНГ» ЕООД (предходно наименование „Сожелиз България“ ЕООД), ЕИК 131391369, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Ал. Стамболийски“, № 73, ет. 3, обективизирана в Допълнително споразумение № 1/15.09.2016 г. към Индивидуален договор за финансов лизинг № 15787513356/12.05.2016 г.в обективизирани в нотариален акт № 39, том II, д. № 216/2017 г, на Нотариус № 174, с район на действие ВРС и нотариален акт № 40, т. II, д. № 217/2017 г., на Нотариус № 174, с район на действие ВРС, за прехвърляне на правата върху Трактор „John Deere“, модел 9630Т, рама № RW9630Т902436, рег. № В 06736, по иска предявен от Д. А. Д., ЕГН *****, с местожителство в гр. Варна, ул. »О.«, № 7, ет. 1, ап. 1, в качеството на кредитор, при задължителното участие като съищец на Л. М. Б., в качеството му на Синдик на „АГРОБУЛС“ ООД, ЕИК 148065471, (н), със служебен адрес гр. Варна, ул. „Д-р З.“, № 12, ет. 2, ап. 2, на осн. чл. 647, ал. 1, т. 2 ТЗ.

Решението се обжалва в разглежданата част с доводите за

неправилност, необоснованост и нарушение на съдопроизводствените правила. Направено е и особено искане да бъде оставено без уважение евентуалното оттегляне на подадената жалба от другия управител на дружеството – З. Ж. /майка на ищеца/.

Основателността на предявената въззивна жалба се оспорва в писмен отговор на насрещната страна Д. А. Д..

3. По делото е постъпила и въззивна жалба от „ОТП Лизинг“ ЕООД срещу решението в частта, с която отменителната претенция на ищеца е уважена. Излагат се доводи за недопустимост, евентуално – неправилност на постановеното решение. Претендират се разноси. Основателността на предявената въззивна жалба се оспорва в писмен отговор на насрещната страна- Д. А. Д..

4. Постъпила е и въззивна жалба от „Начало 2019“ ЕООД – с.Б.а срещу решението в частта, с която отменителната претенция на ищеца е уважена. Излагат се доводи за неправилност на постановеното решение.

Постъпилите въззивни жалби са редовни и надлежно администрирани.

С молба от 10.08.2022 год. предявената въззивна жалба от „Агробулс“ ООД /н./ е оттеглена от другия управител на дружеството – З. Д. Ж.. Съобразно извършената от съда служебна справка в НБД „Население“ З. Д. Ж. е майка на ищеца Д. А. Д.. Съобразно вписванията в ТР дружеството „Агробулс“ ООД /в несъстоятелност/ се представлява от двама управители – И. В. Т. и З. Д. Ж., заедно и поотделно. Всеки от управителите може самостоятелно да представлява дружеството, респ. да подаде въззивна жалба или да я оттегли. Волеизявлението на З. Д. Ж. изхожда от лице, което е майка на насрещната страна и изявлението ѝ води като последица до влизане в сила на първоинстанционното решение в частта, в която е уважен предявения от сина ѝ отменителен иск. Изложеното обосновава извода, че е налице противоречие между интересите на представляваното дружество „Агробулс“ ООД /в несъстоятелност/ и неговия представител З. Д. Ж.. При това положение дружеството следва да се представлява от другия управител И. В. Т., който разполага със самостоятелни представителни функции и по отношение на него не е налице хипотезата на чл. 29, ал.4 ГПК. В този смисъл и Определение № 50484/30.11.2022 год., постановено по ч.т.д.№ 1587/2022 год. по описа на ВКС, Второ ТО. При съвкупната преценка на

гореизложеното, съдът е приел, че депозираната въззивна жалба не е надлежно оттеглена и съдопроизводствените действия по нея следва да продължат.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството е образувано по искова молба от Д. А. Д., ЕГН *****, с местожителство в гр. Варна, ул. »О.«, № 7, ет. 1, ап. 1, в качеството на кредитор, с която при задължителното участие като съищец на Л. М. Б., в качеството му на Синдик на „АГРОБУЛС“ ООД, ЕИК 148065471, (н), са предявени обективно кумулативно и евентуално съединени иски, с правно основание чл. 647, ал. 1, т. 2 ТЗ, в условията на евентуалност чл. 647, ал. 1, т. 3 ТЗ, в условията на евентуалност чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ и чл. 55, ал. 1, т. 3, вр. чл. 649, ал. 2 ТЗ, за:

1. Обявяване недействителността по отношение на кредиторите на несъстоятелността на длъжника „Агробулс“ ООД, (н), на сделката сключена между „АГРОБУЛС“ ООД (н), ЕИК 148065471, със седалище и адрес на управление гр. Аврен, обл. Варна, ул. «Тодор Ноев», № 29, «НАЧАЛО 2019» ЕООД, (предходно наименование „Полигрейн“ ЕООД) ЕИК 201185454, със седалище и адрес на управление с. Б.а, общ. Вълчи дол, обл. Варна, представлявано от И. Т. и «ОТП ЛИЗИНГ» ЕООД (предходно наименование „Сожелиз България“ ЕООД), ЕИК 131391369, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Ал. Стамболийски“, № 73, ет. 3, обективизирана в Допълнително споразумение № 1/15.09.2016 г. към Индивидуален договор за финансов лизинг № 15787513356/12.05.2016 г. и Приемо-предавателен протокол от 15.09.2016 г., за прехвърляне на правата върху **Трактор „John Deere“, модел 9630T, рама № RW9630T902436, рег. № В 06736;**

2. Обявяване недействителността, по отношение на кредиторите на несъстоятелността на длъжника „Агробулс“ ООД, (н), на последващата сделка, по силата на която «НАЧАЛО 2019» ЕООД, (предходно наименование „Полигрейн“ ЕООД) ЕИК 201185454 е продало на «ПОЛИГРЕЙН БГ» ЕООД, ЕИК 204623477, със седалище и адрес на управление гр. Аврен, обл. Варна, ул. «Кирил и Методий», № 13, представлявано от П. Д.а, **Трактор „John Deere“, модел 9630T, рама № RW9630T902436, рег. № В 06736, за сумата**

4000.00 лв., обективирана в Договор за покупко-продажба на земеделска и горска техника, рег. № 13876/15.12.2017 г., на Нотариус № 147, с район на действие районът на ВРС;

3. Осъждането на «Полигрейн БГ» ЕООД да върне в масата на несъстоятелността придобитата по силата на недействителната сделка движима вещ - Трактор „John Deere“, модел 9630T, рама № RW9630T902436, рег. № В 06736.

След оставяне на производството без движение основанието на исковите и начина на обективното им съединяване са уточнени от страната в допълнителни молби от 09.01.2020 год. и 21.02.2020 год. Исковите и допълнителните уточнения на основанията на претенциите са предявени при спазване на преклузивния срок на чл. 649, ал.1 ТЗ при съобразяване на междувременно изменение в ДВ бр.66/23, приложимо и към заварените производства по несъстоятелност / § 103. (1) ЗИД на ТЗ, ДВ бр.66/2023/.

В производството пред въззивната инстанция не се оспорва, че ищецът е кредитор в производството по несъстоятелност с приети и неоспорени вземания /чл. 693 ТЗ/.

По допустимостта и основателността на предявените главни иски:

Не се спори във въззивното производство, че с Индивидуален договор за финансов лизинг № 15787513356/12.05.2016 г., „Сожелиз България“ ЕООД, в качеството на Лизингодател е сключило с „Агробулс“ ООД, в качеството на Лизингополучател, Договор за финансов лизинг, по силата на който Лизингодателя следвало да придобие собствеността върху посочената в Нареджане за покупка (прилож. В) лизингова вещ - употребяван Трактор „John Deere“, модел 9630T, рама № RW9630T902436, рег. № В 06736, за сумата 164065.04 евро, без ДДС. Срокът на договора е уговорен на 30 месеца . Уговорената сума за финансиране била в размер на 120065.05 евро, без ДДС, при остатъчна вноска в размер на 8203.25 евро, без ДДС и авансова вноска 44000.00 евро, без ДДС. Към договора бил изготвен и подписан Погасителен план, видно от който последната погасителна вноска е с падеж 05.11.2017 г.

Не се спори между страните, че на 15.09.2016 г. е подписано Допълнително споразумение № 1 към сключения Договор за лизинг, по

силата на което новият Лизингополучателя „Полигрейн“ ЕООД, ЕИК 201185454, е поел със съгласието на Лизингодателя, правата и задълженията на заместения Лизингополучателя „Агробулс“ ООД, по сключения Договор за лизинг № 15787513356/12.05.2016 г. В Допълнителното споразумение страните са посочили, че към момента на сключването му заместеният Лизингополучател „Агробулс“ ООД е заплатил 15 бр. падежирали лизингови вноски по Договора, а първата дължима лизингова вноска е тази с падеж 05.09.2016 г.

На същата дата – 15.09.2016 г. е подписан и Приемо-предавателен протокол, по силата на който лизинговата вещ - употребяван Трактор „John Deere“, модел 9630T, рама № RW9630T902436, рег. № В 06736 е предаден на новия Лизингополучател – „Полигрейн“ ЕООД.

С договора за финансов лизинг лизингополучателят се задължава да придобие вещ от трето лице при условия, определени от лизингополучателя, и да му я предостави за ползване срещу възнаграждение - чл. 342, ал.2 ТЗ. Съществена уговорка в договора за финансов лизинг е уговорката за придобиване на собствеността върху лизинговия актив по време на договора или след изтичане на срока му – чл. 342, ал.3 ТЗ.

Финансовият лизинг съчетава мандатния елемент – поръчката на лизингополучателя с финансово-кредитния елемент – придобиването на вещта от лизингодателя с негови средства, и последващото ѝ изплащане от лизингополучателя под формата на възнаграждение за ползването – лизингови вноски. От икономическа гледна точка финансовият лизинг представлява вид инвестиционен кредит, който лизингодателят предоставя на лизингополучателя. Тази същност на договора за финансов лизинг се отразява и при определяне на размера на възнаграждението, дължимо от лизингополучателя на лизингодателя, което за срока на договора трябва да покрие пазарната стойност на вещта, направените от лизингодателя разноски по придобиването ѝ, както и неговата печалба. Чрез лизинговите вноски се изплаща стойността на финансирането от лизингодателя, като във всяка една лизингова вноска са инкорпорирани винаги два съставни елемента на задължението в съответното съотношение – главница и възнаградителна лихва.

Извън лизинговите вноски при финансовия лизинг се предвижда

самоучастие на финансираното лице във финансирането на обекта на лизинга под формата на встъпителна (първоначална, авансова) вноски, която вноски е условие за породяване на действието на договора за лизинг.

С договора за финансов лизинг лизингополучателят получава държането и изгодите от ползването на вещта, но и всички разходи и рискове, свързани с експлоатацията на актива. Посоченото право кореспондира с насрещното му задължение да заплаща уговорените лизингови вноски.

При финансовия лизинг срокът на предоставено ползване е съобразен с икономически полезния живот на вещта - вещта се ползва до края на амортизационния ѝ срок. След изтичане на уговорения срок в полза на лизингополучателя възниква потестативното право да изкупи веща по т. нар. остатъчна стойност. При финансовия лизинг паралелно с развитето на същинското лизингово правоотношение, съществува в латентно състояние и едно правоотношение по квази предварителен договор за покупко-продажба на лизинговия актив

Договорът за финансов лизинг е срочен договор, като не е предвидено право на едностранен отказ. При разваляне на договора за финансов лизинг платените месечни лизингови вноски за ползване на лизинговата вещь за периода, през който е ползвана, не подлежат на връщане, защото лизингополучателят е получил насрещната престация. Подлежи на връщане единствено заплатената авансова вноски, тъй като тя е част от покупната цена на лизинговия актив, който лизингополучателят не е могъл да придобие /Решение № 49 от 26.06.2017 г. на ВКС по т. д. № 89/2016 г., II т. о., ТК /.

При тези характеристики на договора за финансов лизинг сключеното тристранно допълнително споразумение произвежда следното правно действие:

Допълнителното договаряне съдържа правните характеристики на договор за цесия по смисъла на чл. 99 и следв. ЗЗД, тъй като лизингополучателят „Агробулс“ ООД е прехвърлил на „Полигрейн“ ЕООД всички права, произтичащи от лизинговото правоотношение. В обхвата на цедираните права се включва облигационното право да ползва и експлоатира лизинговата вещь, вкл. и съществуващото потестативно и евентуално право да придобие собствеността върху лизинговата вещь. Същевременно сключеното споразумение произвежда правно действие на заместване в дълг

по смисъла на чл. 102 ЗЗД по отношение на бъдещите лизингови вноски и разноски във връзка с експлоатацията на актива. Чрез допълнителното тристранно договоряне „Аглобулс“ ООД се лишава както от правата си по договора, така и от отговорността към кредитора.

Първият спорен въпрос по делото е свързан с правния интерес от предявяване на отменителна претенция с предмет сключеното допълнително споразумение.

Исковете с конститутивен характер по чл. 647, ал.1 ТЗ и чл. 135 ЗЗД са способ за попълване на масата на несъстоятелността, тъй като с уважаването им се констатира относителната недействителност и се постига правната промяна – възстановяване на правното положение преди сключване на сделката или правното действие, като се открива възможността чрез осъдителен иск да се претендира връщане на даденото. Практическата и непосредствена правно оправдана цел е връщане на правото в патримониума на длъжника с цел последващо осребряване.

По силата на допълнителното споразумение на първо място е прехвърлено правото на държане и експлоатация на лизинговия актив, което не би могло да бъде предмет на осребряване с цел последващо удовлетворяване на кредиторите. Цесията на права обаче обхваща и потестативното право за придобиване на лизинговия актив след изтичане на срока за полезна експлоатация на цена, равна на предвидената остатъчна стойност. Евентуалната относителна недействителност на споразумението би довело до възстановяване на потестативното право за закупуване на вещта в патримониума на заместения лизингополучател. Тъй като посоченото право вече е упражнено от цесионера – заместващ лизингополучател и същото не съществува, масата на несъстоятелността би могла да се попълни единствено чрез парично обезщетение, определено по правилата за неоснователно обогатяване. Няма спор в съдебната практика по въпроса, че когато сделките и действията по чл. 647 ТЗ имат за предмет право, което е погасено поради упражняване от приобретателя, масата на несъстоятелността може да се попълни чрез претенция по чл. 59 ЗЗД / Решение № 234/30.01.2019 год. по т.д. № 711/2018 год. на ВКС, Първо ТО, Решение № 93 от 10.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 2907/2013 г., II т. о., ТК, Определение № 477 от 16.06.2016 г. на ВКС по т. д. № 2212/2015 г., II т. о., ТК/.

С оглед на изложеното предявените главни искове са допустими и подлежат на разглеждане по същество.

По иска с правно основание чл. 647, ал.1, т.2 ТЗ:

Предмет на относителна недействителност по чл. 647, ал.1, т.2 ТЗ могат да бъдат само безвъзмездни сделки.

Сключеното допълнително споразумение няма характера на безвъзмездна сделка. Съобразно формираните от съда правни изводи допълнителното договаряне съдържа правните характеристики на договор за цесия по смисъла на чл. 99 и следв. ЗЗД, но и на заместване в дълг по чл. 102 ЗЗД. Лизингополучателят се е лишил от права при насрещно поемане на бъдещите му задължения от заместващ длъжник. Соченото насрещно и взаимно имуществено разместване изключва безвъзмездния характер на сделката.

Искът в разглежданата част е неоснователен, а постановеното в обратен смисъл решение на ВОС следва да бъде отменено.

Неоснователността на предявения иск задължава въззивния съд да се произнесе по основателността на евентуалните претенции.

По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал.1, т.3 ТЗ:

Преферентната защита по чл.647, ал.1, т.3 ТЗ се осъществява единствено за правни действия, осъществени след началната дата на неплатежоспособност. Началната дата е определена в Решение № 665/21.09.2018 год., постановено т.д.№ 1742/2017 год. по описа на ВОС, потвърдено с Решение № 106/30.04.2019 год. по ВТД № 12/2019 год. по описа на АС – Варна, последното недопуснато до касационно обжалване с Определение № 501/06.11.2019 год. по т.д.№ 2196/2019 год. на ВКС, Първо отделение – **31.12.2016 год.** Атакуваното споразумение е с дата 15.09.2016 год. и предхожда началната дата на неплатежоспособност. На посоченото основание искът е неоснователен.

По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал.1, т.6 ТЗ

Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал.1, т.6 ТЗ недействителна по отношение на кредиторите на несъстоятелността е сделка, която ги уврежда, по която страна е свързано с длъжника лица, извършена в двугодишен срок преди подаване на молбата по чл. 635 ТЗ.

Не е спорно между страните, че молбата по чл. 625 ТЗ, въз основа на която е открито производството по несъстоятелност по т.д. № 1742/2017 г., на ВОС, ТО, е подадена на 20.12.2017 г. Споразумението - предмет на предявения преферентен иск, е сключено на 15.09.2016 г. Следователно, същото попада в така наречения "подозрителен" период, визиран от разпоредбата на чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ – ограничен на две години преди датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност, т.е. налице е първата визирана в Закона предпоставка на иска по чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ.

От представеното Удостоверение за съпруг/а и родствени връзки № АУ012469ПР/04.02.2021 г. се установява, че З. Д. Ж. е майка на Д. А. Д. и П. А.а Д.а. Към датата на оспорваното договоряне З. Ж. е имала качеството на съдружник и управител на „Агробулс“ ООД, а П. А.а Д.а – на управител и едноличен собственик на капитала на „Полигрейн“ ЕООД /понастоящем „Начало 2019“ ЕООД/. Налице е свързаност между физическите лица по смисъла на §1, ал.1, т.1 ТЗ. Свързаността между физическите лица обуславя извода за свързаност и между юридическите лица, които същите представляват или притежават.

Съпоставката между престациите по допълнителното споразумение сочи, че същото има увреждащ характер, по следните съображения:

Длъжникът „Агробулс“ ООД е прехвърлил правата си по договор за финансов лизинг, включващи правото на ползване и правото на придобиване на собствеността върху лизинговата вещ. Към датата на коментираната цесия, лизингополучателят е заплатил 15 бр. лизингови вноски, съставляващи възнаграждение за ползването и амортизацията на лизинговата вещ. Заплатил е обаче и авансова вноска, която има характера на самоучастие в придобивната стойност на актива. Заместващият лизингополучател е заплатил възнаграждение за осъществяването на ползване до изтичане на лизинговия договор, като е придобил лизинговата вещ по предварително уговорената остатъчна стойност.

Следователно – сключената сделка не предвижда възмездяване за платения съобразно устните обяснения на вещото лице 02.03.2022 год. аванс в размер на 44 000 евро, който е част от лизинговата стойност на автомобила с оглед предвидената опция за придобиване на неговата собственост /Решение

№ 49 от 26.06.2017 г. на ВКС по т. д. № 89/2016 г., II т. о., ТК /. Налице е нееквивалентност на престациите, обуславяща увреждане. В хипотезата чл. 647, ал.1, т.6 ТЗ не е необходимо същото да е съществено.

Наведените доводи за еквивалентност на престациите, извлечени от паралелни правоотношения между страните, са неоснователни.

Еквивалентността, респ. увреждането, се преценяват единствено според уговорените престации в договора. Осъществените от „Полигрейн“ ЕООД /“Начало 2019“ ЕООД/ плащания, погасяващи задължения на длъжника към трети лица, не са в изпълнение на сключеното допълнително споразумение. За тези плащания страната има право на насрещно възмездяване чрез предявяване на вземанията си в производството по несъстоятелност на „Агробулс“ ООД.

Не подлежат на разглеждане по същество и възраженията, че допълнителното споразумение има оздравителен характер за длъжника с оглед финансовите му затруднения, тъй като на първо място сделката е сключена преди определена със СПН начална дата на неплатежоспособност. Отделно от изложеното, с оглед сложния и комплексен характер на правоотношението, съдът е формирал изводи за допусната нееквивалентност в ущърб на заместения лизингополучател.

В заключение, изпълнен е фактическият състав за обявяване на относителната недействителност в хипотезата на чл. 647, ал.1, т.6 ТЗ.

По исковете с правно основание чл. 647, ал.1 ТЗ с предмет последващ договор за продажба на лизинговия актив от 15.12.2017 год.

По делото е дадена многократна възможност на ищеца за уточнение на предявените искове в разглежданата част. Съобразно депозираните уточнения претенциите са с правно основание чл. 647, ал.1, т.2, евентуално т. 3 и т.6 ТЗ.

Исковите са недопустими.

Относителната недействителност по чл. 647, ал.1 ТЗ обхваща само действия и сделки, извършени пряко от длъжника – чл. 647, ал.1 ТЗ. В настоящия случай се твърди, че относително недействителното действие изхожда от трето лице – твърдян приобретател на лизинговата вещ, което прави исковата защита по чл. 647, ал.1 ТЗ недопустима.

Отделно от изложеното искове са недопустими и поради липса на правен интерес. Съдът е формирал изводи, че относителната

недействителност на споразумението би довело до възстановяване на потестативното право за закупуване на вещта в патримониума на заместения лизингополучател. Тъй като посоченото право вече е упражнено от цесионера – заместващ лизингополучател и същото не съществува, масата на несъстоятелността би могла да се попълни единствено чрез парично обезщетение, определено по правилата за неоснователно обогатяване. Пасивно материалноправно легитимиран по претенцията за попълване на масата на несъстоятелността е заместващия лизингополучател „Начало – 2019“ ООД. За реализиране на сочените права са ирелевантни последващите разпоредителни сделки с лизинговия актив.

С оглед на изложеното и на основание чл. 270, ал.3 ГПК решението следва да бъде обезсилено в разглежданата част, ведно с прекратяване на предявените иски.

По иска за връщане на лизинговата вещ в масата на несъстоятелността:

Искът за попълване на масата е неоснователен независимо от уважаването на главния иск с правно основание чл. 647, ал.1, т.6 ТЗ.

Към датата на сключване на допълнителното споразумение длъжникът не е бил титуляр на вещни права върху лизинговата вещ и същата не е била част от патримониума му. Съобразно формираните от съда правни изводи масата на несъстоятелността не би могла да бъде попълнена чрез връщане на актива, а само чрез заместваща парична облага, определ. по правилата на неоснователното обогатяване.

Разноски:

На ищеца – въззивник Д.Д. се следват разноски във въззивното производство единствено за осъществяването на защита във връзка с обжалването на решението по главните иски, от които въззивният съд е уважил иска с правно основание чл. 647, ал.1, т.6 ТЗ. Страната е представила доказателства за сторени разноски съобразно представен списък по чл. 80 ГПК в общ размер от 4280.00 лв. Съдът приема, че подлежащо на присъждане е 1/3 от договореното възнаграждение, тъй като предявените от страната иски за относителна недействителност на последващата сделка и за попълване на масата са неоснователни. С оглед на изложеното на страната се дължат 1426.66 лв. На обсъждане подлежи релевираното възражение за

прекомерност. Съдът съобрази, че предвидения съобразно Наредба № 1/2004 г. за МПРАВ, минимален размер за неоценяемите искове възлиза на сумата 1000 лв. Така претендираният размер 1426.66 лв. се преценява като прекомерен и следва да бъде редуциран до сумата **1000 лв.** при съобразяване на фактическата и правна сложност на спора пред въззивната инстанция, протекла без събиране на нови доказателства.

С оглед констатираната относително недействителност на сключеното допълнително споразумение, макар и на евентуално предявено основание, на „ОТП Лизинг“ ООД не се следват разноски във въззивното производство.

Останалите страни не са претендирали разноски във въззивното производство.

Държавни такси:

С оглед констатациите на въззивния съд за основателност на единия от евентуално съединените искове с правно основание чл. 647, ал.1 ТЗ отговорността за държавни такси следва да се определи според изхода от спора по евентуалния иск /Определение № 50463 от 18.11.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 2196/2021 г., I т. о., ТК/. При предявени евентуално съединени искове дължимата такса е една, едно е и адвокатското възнаграждение. В разпоредбата на чл. 72, ал. 1 ГПК е предвидено, че за предявени с една искова молба искове в защита на един интерес се събира една държавна такса върху защитавания интерес, независимо от броя на ответниците. На основание чл. 649, ал.6 ТЗ държавната такса следва да се събере от „Начало 2019“ ЕООД и същата възлиза на **40 лева**.

Съгласно поС.ната практика на ВКС прекратяването на производството поради недопустимост на предявения иск не е основание за освобождаване на ищеца от заплащане на дължимата държавна такса. С оглед това, разпоредбата, предвиждаща, че таксата се събира съответно при отхвърляне на иска от масата на несъстоятелността, урежда дължимостта на държавната такса и при приключване на делото без произнасяне по същество /при прекратяване на производството/. В този смисъл и Определение № 581 от 7.11.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 2255/2022 г., II т. о., ТК. По арг. от чл. 68, ал.1, т.4 ГПК вр. чл. 649, ал.6 ТЗ цената на иска по прекратените евентуални искове с правно основание чл. 647, ал.1 ГПК възлиза на $\frac{1}{4}$ от стойността на договора или $\frac{1}{4}$ от 4000 лева, т.е. 1000 лева. Дължимата държавна такса в

размер на **20 лева** следва да бъде възложена в тежест на масата на несъстоятелността.

За сметка на масата на несъстоятелност следва да бъде възложена и държавната такса по отхвърлената осъдителна претенция за предаване на вещта. Цената на иска, определена като $\frac{1}{4}$ от застрахователната стойност на МПС, възлиза на 32000 лева, респ. дължимата държавна такса е в размер на **640 лева**.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение 260053/23.06.2022 год., постановено по т.д.№ 1593/2019 год. по описа на ВОС в частта, в която е **ОБЯВЕНА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНА** по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „АГРОБУЛС“ ООД, ЕИК 148065471, (н), сделката, сключена между „АГРОБУЛС“ ООД (н), ЕИК 148065471, със седалище и адрес на управление гр. Аврен, обл. Варна, ул. «Тодор Ноев», № 29, «НАЧАЛО 2019» ЕООД, (предходно наименование „Полигрейн“ ЕООД) ЕИК 201185454, със седалище и адрес на управление с. Б.а, общ. Вълчи дол, обл. Варна, представлявано от И. Т. и «ОТП ЛИЗИНГ» ЕООД (предходно наименование „Сожелиз България“ ЕООД), ЕИК 131391369, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Ал. Стамболийски“, № 73, ет. 3, обективизирана в Допълнително споразумение № 1/15.09.2016 г. към Индивидуален договор за финансов лизинг № 15787513356/12.05.2016 г.в обективизирани в нотариален акт № 39, том II, д. № 216/2017 г, на Нотариус № 174, с район на действие ВРС и нотариален акт № 40, т. II, д. № 217/2017 г., на Нотариус № 174, с район на действие ВРС, за прехвърляне на правата върху Трактор „John Deere“, модел 9630T, рама № RW9630T902436, рег. № В 06736, по иска предявен от Д. А. Д., ЕГН *****, с местожителство в гр. Варна, ул. »О.«, № 7, ет. 1, ап. 1, в качеството на кредитор, при задължителното участие като съищец на Л. М. Б., в качеството му на Синдик на „АГРОБУЛС“ ООД, ЕИК 148065471, (н), със служебен адрес гр. Варна, ул. „Д-р З.“, № 12, ет. 2, ап. 2, на осн. чл. 647, ал. 1, т. 2 ТЗ и вместо него **ПОСТАНОВЯВА: ОТХВЪРЛЯ** предявения иск с правно основание чл. 647, ал.1, т.2 ТЗ..

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за обявяване на относителната

недействителност по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „АГРОБУЛС“ ООД, ЕИК 148065471, (н), сделката, сключена между „АГРОБУЛС“ ООД (н), ЕИК 148065471, със седалище и адрес на управление гр. Аврен, обл. Варна, ул. «Тодор Ноев», № 29, «НАЧАЛО 2019» ЕООД, (предходно наименование „Полигрейн“ ЕООД) ЕИК 201185454, със седалище и адрес на управление с. Б.а, общ. Вълчи дол, обл. Варна, представлявано от И. Т. и «ОТП ЛИЗИНГ» ЕООД (предходно наименование „Сожелиз България“ ЕООД), ЕИК 131391369, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Ал. Стамболийски“, № 73, ет. 3, обективизирана в Допълнително споразумение № 1/15.09.2016 г. към Индивидуален договор за финансов лизинг № 15787513356/12.05.2016 г.в обективирани в нотариален акт № 39, том II, д. № 216/2017 г, на Нотариус № 174, с район на действие ВРС и нотариален акт № 40, т. II, д. № 217/2017 г., на Нотариус № 174, с район на действие ВРС, за прехвърляне на правата върху Трактор „John Deere“, модел 9630T, рама № RW9630T902436, рег. № В 06736, по иска предявен от Д. А. Д., ЕГН *****, с местожителство в гр. Варна, ул. »О.«, № 7, ет. 1, ап. 1, в качеството на кредитор, при задължителното участие като съищец на Л. М. Б., в качеството му на Синдик на „АГРОБУЛС“ ООД, ЕИК 148065471, (н), със служебен адрес гр. Варна, ул. „Д-р З.“, № 12, ет. 2, ап. 2, на осн. чл. 647, ал. 1, т. 3 ТЗ.

ОБЯВЯВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНА по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „АГРОБУЛС“ ООД, ЕИК 148065471, (н), сделката, сключена между „АГРОБУЛС“ ООД (н), ЕИК 148065471, със седалище и адрес на управление гр. Аврен, обл. Варна, ул. «Тодор Ноев», № 29, «НАЧАЛО 2019» ЕООД, (предходно наименование „Полигрейн“ ЕООД) ЕИК 201185454, със седалище и адрес на управление с. Б.а, общ. Вълчи дол, обл. Варна, представлявано от И. Т. и «ОТП ЛИЗИНГ» ЕООД (предходно наименование „Сожелиз България“ ЕООД), ЕИК 131391369, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Ал. Стамболийски“, № 73, ет. 3, обективизирана в Допълнително споразумение № 1/15.09.2016 г. към Индивидуален договор за финансов лизинг № 15787513356/12.05.2016 г.в обективирани в нотариален акт № 39, том II, д. № 216/2017 г, на Нотариус № 174, с район на действие ВРС и нотариален акт № 40, т. II, д. № 217/2017 г., на Нотариус № 174, с район на действие ВРС, за прехвърляне на правата върху Трактор „John Deere“, модел 9630T, рама № RW9630T902436, рег. № В 06736,

по иска предявен от Д. А. Д., ЕГН *****, с местожителство в гр. Варна, ул. »О.«, № 7, ет. 1, ап. 1, в качеството на кредитор, при задължителното участие като съищец на Л. М. Б., в качеството му на Синдик на „АГРОБУЛС“ ООД, ЕИК 148065471, (н), със служебен адрес гр. Варна, ул. „Д-р З.“, № 12, ет. 2, ап. 2, на осн. чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ.

ОБЕЗСИЛВА Решение 260053/23.06.2022 год., постановено по т.д.№ 1593/2019 год. по описа на ВОСв частта, в която с а **ОТХВЪРЛЕНИ** предявените от страната искове за обявяване недействителността, по отношение на кредиторите на несъстоятелността на длъжника „Агробулс“ ООД, (н), на последващата сделка, по силата на която «НАЧАЛО 2019» ЕООД, (предходно наименование „Полигрейн“ ЕООД) ЕИК 201185454, със седалище и адрес на управление с. Б.а, общ. Вълчи дол, обл. Варна, е продало на «ПОЛИГРЕЙН БГ» ЕООД, ЕИК 204623477, със седалище и адрес на управление гр. Аврен, обл. Варна, ул. «Кирил и Методий», № 13, Трактор „John Deere“, модел 9630Т, рама № RW9630Т902436, рег. № В 06736, за сумата 4000.00 лв., обективизирана в Договор за покупко-продажба на земеделска и горска техника, рег. № 13876/15.12.2017 г., на Нотариус № 147, с район на действие районът на ВРС, чл. 647, ал. 1, т. 2, в условията на евентуалност чл. 647, ал. 1, 3 ТЗ, в условията на евентуалност чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ като **ПРЕКРАТЯВА** производството в разглежданата част.

ПОТВЪРЖДАВА Решение 260053/23.06.2022 год., постановено по т.д. № 1593/2019 год. по описа на ВОСв частта, в която е **ОТХВЪРЛЕН** иска за връщане в масата на несъстоятелността на придобитата по силата на недействителната сделка, движима вещ - Трактор „John Deere“, модел 9630Т, рама № RW9630Т902436, рег. № В 06736, чл. 55, ал. 1, т. 3, вр. чл. 649, ал. 2 ТЗ.

ОСЪЖДА «НАЧАЛО 2019» ЕООД, ЕИК 201185454, със седалище и адрес на управление с. Б.а, общ. Вълчи дол, обл. Варна и «ОТП ЛИЗИНГ» ЕООД, ЕИК 131391369, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Ал. Стамболийски“, № 73, ет. 3 **ДА ЗАПЛАТЯТ** на Д. А. Д., ЕГН *****, с местожителство в гр. Варна, ул. »О.«, № 7, ет. 1, ап. 1, сумата 1000 лева (хиляда лева) , представляваща разноски по делото, на осн. чл. 78, ал. 1 ТЗ.

ОСЪЖДА «НАЧАЛО 2019» ЕООД, ЕИК 201185454, със седалище и

адрес на управление с. Б.а, общ. Вълчи дол, обл. Варна **ДА ЗАПЛАТИ** държавна такса по сметка на АС – Варна в размер на 40 лева, на основание чл. 649, ал.6 ГПК.

ОСЪЖДА масата на несъстоятелността на „АГРОБУЛС“ ООД, ЕИК 148065471, (н) **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на АС -Варна, в полза на бюджета на съдебната власт, сумата 660 лева, представляваща държавна такса по делото, на осн. чл. 649, ал. 6 ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчване на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____